

"
Mattas. Vn. by 1 Oktober - 88

Mina älskade Kära!

Tack för pappas långa rora älskams-
värda bref, som gjorde mig så glad!

Det är så lugnande och välsnande
att få ett sådant bref. Jag har ofta
så ont samvete öfver att vara borta
från er. Men nu kommer jag väl
snart, vi hafva ju nu förstått Oktoberdag.
Vädret har varit det herrligaste ända
till slutet af förra veckan, då kom
kyla och regn, somicke tror att
där snart är öfvergående. Han är så
van här på Åland och en sådan väde-
profet, i allmänhet så tillförlitlig
och praktisk (på sitt sätt) i alla för-
hållanden, att vi rådfråga honom
om snart sagt alltting. Det är riktigt
lustigt och rörande på en gång den

inbördes hjälpsamhet och broderlighet
som råder mellan oss här. Vi flit-
kor passa upp och skämma bort Stille
så mycket vi kunna då han är här
hos oss, emedan vi alla tycka så inner-
ligen bra om honom. Han å sin sida
hjälper oss i allt, som lärare då vi
villå, som rock och dräng, i de husliga
förhållandena. Allting han och vet han.
Det är riktigt synd fatt gossen skall
vara så fattig, att han g. han taga en
liten luster, det skulle han behöfva,
och jag vet också hvem det borde bli.

Westerholms ha rest, Munkka och
Moberg tillaså. På samma gång som
jag kom hit ju en svensk prästare,
Gom better Förner. Stille hade uppma-
nat honom dertill emedan han lofvades
kunna hjälpa oss ^{hans} rädda honom från
totalt förfall. Den stackars är verkligen
alkoholförgiftad och lider af hjertondet
i hög grad. Han var en högst obekant

8
varelse. Man såg aldrig att han druckit,
men det kändes i bakis närhet, och
han kunde icke annat än witzas och
berätta historier, en äkta Stockholms
"flab". Måla gjorde han g, om ställe
g bevakade Honorus hvar sinnet, så
han sig bort och skaffade sig brännvin.
Tidn han g detta, så öfverfölls han af
gråsigla hjertattacken så att de flera
gångar trodde att han skulle dö, ar-
marna på dem. Stille var i en svår
slagenhet, mö vi tro, han såg huru
li hade svårt att fördraga smerten,
och jag sade rent ut ett jag far inte
till Söder, om Törner skall med,
men denna honom här ^{hade} varit rent af
omöjligt. Slutligen beslut Stille att
skickas ända hemom till Stålm. Det var
i torsdags, då vi varit till markunden
i Malmharn. Han hade under tiden
 varit till den grad dålig, emedan han
g äthom en besöppie starkt. Angåten

skulle gå följande morgon till Staden
och Stike Thang usindgen att följa med.
Men Stike fick följa honom till Marielång
grädden förut, gnida och ruska honom
under hela resan, emedan han varit
svårt på att dö. Och innan de foro, kom
Stike hit och tog litet lampespirit
för att hålla lif i honom. Å det icke
eländigt! Vi voro så glada när Stike
kom hem följande f.m. och uttala de
att Törnes verktygen var på väg till
Staden, att det han icke med ord be-
skrifas. Han är af god familj och
både föräldrar och ^{moder} men tämligen
så hårdt för dem att återfå honom
alla eländigt som han for. Stike fick
betala alla slags skulder han gjort
och även vet när det blir besatt!

Om vår marknadsresa är icke
vidare att förtälja än att det var
mycket roligt i början, men att vi
Småningarna ödro oss så mycket

(1.10.1888)

uppmärksamhet genom de något
originella gammalmodiga kläder i
helt och ensigtiga som icke passade
till dem, att vi funno för godt krypa
us de lätta fjädrarna redan innan
Sten kommit till staden, honom
som vi just mest gladt oss att få öfver-
raskas. Och så förargade vi oss åt våra
Marichamers bekanta, som icke det
minsta begrep sig på saken, utan
frågade: varför (!) ha frökvarna
klädt sig på det viset? Endast Gode-
sijden förstod oss, och på posten hade
vi en oförgätligt kostlig stund, som
säll (muntligt) beskrivas. Vi
hade åkt in i Mattas "familjchaise"
(det är 12 versts väg)
Ruskade af husbonden, men för
återvägen låto vi honom skaffa sig den
väst han kunde, togo Sten till fjädrar
man, och jag hörde. Huj, så det gick,
flink häst, vågar stata som golf,
vi hörde förbi alla marknadsfararne.

Vet ni, så hyggelig är marknaden på
Åland, att icke någon enda rusig
människa återvända derifrån.

Jag köpte litet små marknads-
gåvor åt vårdsman och barnen,
hvilket var orimligt välkommet.

De kalla, regniga dagarna ha icke
målats intressant i Knappans "innestuga"
med hörsängar och granna tälten.
Min blest ganska trevlig, bättre än
det jag målats ute i År. Ledsamt
om jag icke får någon bro landskaps-
rit med mig värfsmål! Om alla
bli färdiga med det viktigaste, draga
vi till "Scherö" under dagen. Jag
har skrifvit och förberett gubbarna
Swebelius. Vi taga skjut, antingen
alla tillsammans (i hövåg, eller
två och två i de breda Ålandsströmmarna.
Nu regnar det igen, oj oj! Men jag
går till Knappans och målade ett
hundvalpar, ett par dygga fjella kråk,

hvars lifsändas ännu icke vaknat.
Jag har icke anmält något till
Konstf. exposition (i höst, af
sätt bepröfja skäl. Men till
Gilletts jullexposition kan jag kanske
förskaffa något. Stjör, minn älskade
jag kysser en tusen gånger!
Tack för besväret med Kappan,
kära Tosti, jag skulle nog redt mig
utan! Vet ni en nyhet, som är en
hemlighet tills vidare! Hanna
Rönneberg och Westman ha slutit
förbund! De äro nu båda på Skagen.
Hanna skref och omtalade det för
mig, jag kunde icke hålla det ensamt
företas att spricka, och så ritade ställe
ett det genomgående bref till dem
med hela deras kärleks historia, bör-
jad på Eckerö i fjöl; hela vägen öf-
ver det Hanna, som tager Westman!
Farväl nu och vaken friska och glada!
En kyss på min älskade pappas hand
från Eja.

P.S. Det är troligt att Anna Wenberg
reser till Paris i vinter, hon bor
andra, lånar sig medel. Men jag
är viss om att ni skulle tycka om
hennes hon är så söt. Åke råder
hennes att fara till Björkudden, men
jag tycker på hennes att hon i bor
riktigt lust, längtar kanske efter
sina syskon. Gas och mor är döda.
Hon är bara 2½ år, men ingendera
af oss känner skillnaden i ålder.
Jag tycker att jag också är ung, och när
jag sade Anna hade jag
verkligen är, villet hon på en gång
stundt inte tro det.

Få ni någon annan bra flicka,
innan Anna kan bestämma sig,
så tog!